

Günümüzdeki kişisel gelişim kitaplarındaki öz güven kazanma yöntemleri ile "acz - fakr - şükür - tefekkür - şefkat " sistemini karşılaştırabilir misiniz? Bu sistemin bize kazandırdığı nedir?

Günümüzde özgüven kazanma adı altında neşredilen kitapların birçoğu; *insanı şımarıklığa ve egoizme sevk eden zararlı ve riskli neşriyatlardır*. Nasıl felsefi doktrinler insanlığı küfür ve şirk derelerine sevk ediyor ise, felsefeden ders alan bu tür eğitim ve terbiye doktrinleri de; insanlığı özgüven adı altında aşırı bireyciliğe hatta egosantrist (Ben merkezietçilik) bir halete sevk ediyor. Daha da ileri giderse firavunane bir vaziyete gelip, uluhiyet bile dava edebilir. Bu tür akımlar İslam terbiyesi ile bağdaşmayan akımlardır. İslam terbiyesi içinde kamil insan olmanın formülü zaten verilmiştir. Bu tür harici ve felsefi terbiye sistemlerinden medet ve feyiz almaya lüzum yoktur.

İnsan fitraten nihayetsiz aciz ve fakirdir. Bu nihayetsiz acizlik ve fakirlik boşluğunu; ancak nihayetsiz bir kudret ve zenginlik doldurabilir ki, bu sıfatlar da ancak ve ancak Allah'ta vardır. Öyle ise insan benlik ve gurur davasını bırakıp, Allah'a aczi ve fakrı ile sığınmalı, onun sonsuz kudret ve zenginliğine iltica etmelidir ki; ibadetin özü ve hakikati de bundan ibarettir.

Allah, *insanı bu dünyaya ibadet ve kulluk için göndermiştir*. Yoksa benlik ve gurur yapsın, kasıntı ile "*ben şunu yaptım, ben şöyleyim, ben böyleyim*" demek için insan yaratılmamıştır. İnsanın hakikati ile her şeyin dizgininin ve terbiyesinin Allah'ın kudret elinde olduğunu anlaması ve buna tam bir acziyet ile teslim olması; ancak iman ve ibadet ile mümkündür. Bunun dışındaki inanç ve ideolojiler bu kıvamı yakalayamaz. Tam aksine bu inanç ve ideolojiler, insanı kendini beğenmiş ve acz ve fakrını unutmuş bencil bir firavun şekline dönüştürüyorlar.

İnsanın Allah'a yaklaşmakta ve onu razı etmekteki en önemli donanımı, fitratındaki nihayetsiz acizlik ve fakirliğidir. İnsan bu nihayetsiz acizliği ile nihayetsiz kudrete köprü atar, yine nihayetsiz fakrı ile de nihayetsiz zenginlik ile irtibat kurar, o zaman o nihayetsiz kudret ve gına, insanın nihayetsiz acizlik ve fakirliğine tam bir merhem ve tam bir ilaç olur. Nasıl bebeğin çaresiz ve zayıf hali, anne ve babasını ona hizmetçi yapıyor ise, aynı şekilde insan da nihayetsiz acizliği ve fakirliği ile Allah'ın nihayetsiz kudret ve zenginliğini kendine cezp ediyor ve onun nazarında nazlı bir bebek gibi oluyor.

İşte insan kibir ve benlik davası yerine, bu acz ve fakr kanalını işletse her şey ona itaatkar olur, her şey ona kolay ve geniş bir yol hükmüne geçer. Halbuki özgüven metotları insana hiç kimseye muhtaç olmadığını şırınga ediyor. Bir cihetle insanın iki realitesi olan acizlik ve fakirlik damarına çare aramak yerine, onu görmezlikten

---

gelerek insana yalancı bir "Donkişotluk" teklif ediyor.

Allah'a, acizlik ve fakirlik kanalı ile yaslanan birisine, bütün kâinat düşman ve engel olsa yine de pes etmez, demek **gerçek özgüven imanda ve teslimiyettedir.**